

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

VI. Paganorum religio velut simia fuit Christianae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

vocum elegantias raptas esse ex Homero, Hesiodo, Platone, Pythagora & alijs. Ornam esse Religionem Christianam ex interpolato Gentilismo. Idem vos nobis objicitis, Calumnias, ut si vobis credendum sit, nos sumus summa quædam Ethnicorum.

Quod si Orthodoxorum Patrum diuina scripta euoluamus, liquido constabit, Ethnicæ infidelitatis dogmata, fabularumque gentiliū falsam veritatem, fuisse ab illis, admirabili quadam dexterritate atque prudentia, ad fidei & Religionis Christianæ puram veritatem reducta, dum ad oculum illis demonstrarunt, nihil esse aliud Gentilismum, quam veræ Religionis imitatoriam quandam expressionem. Omnia idololatriæ illorum mysteria compilata esse ex Lege Dei, & desumpta a Iudæis, qui soli habuerunt perfectam Dei cognitionem: eaque Poetas illorum temporum & ceteros viros præstantes, non ausos fuisse in lucem proferre, deterritos exemplo Socratis, sed fabulis ea inuoluisse, & tam sublimatis istius, quam cælestis illius naturæ excellentissima quæque mysteria, sub Poeticarum fictionum inuolucris occultauisse. Id quod clare ostendit Iustinus, in admonitione ad Gentiles, de Homero loquens, qui optimos quoque tractatus diuinæ Iliados suæ, & Odysseæ, ex libro Geneseos hausit. Ibi creationem mundi, ibi laudem maiorum Angelorum, ibi Paradisi terrestri, ibi Inferni videmus descriptionem. Clemens Alexandrinus in Menandro notat decem Dei Præcepta ex ordine pronuntiata. Prisci Christiani talibus Ethnicis dictis aggrediebantur. Facere enim non possum, quin hanc molestiam, vel potius hanc delectationem præbeam Lectori, ut vestigia mea sequatur per diuersa ambulacra huius septi, ad agnoscendam veterum Patrum recentis adhuc Christianismi prudentiam. Sic enim in hortum tandem deueniet, pulcherrimis flosculis ornatum, areolis distinctum, & viridantibus arboribus in quincuncem velut dispositis constitutum, summas denique verni temporis amonitates spirantem: simulque illa cognoscat quæ frustra alibi forsitan querat, Caluini in primis malitiam, qui nouellam suam Ecclesiam multis pulcherrimis & sanctis rebus nudauit, eo tantum, ne antiquitatem imitari videretur. Sed audiamus veteres Christianos cum Paganis loquentes. Vos aiebant, creditis Mineruam vestram natam esse de cerebro Iouis, quæ fabula omnium seræ Poetarum vestro-

rum ingenia exercuit. Iesus Christus vera est Minerva & Sapiens, progenia ex Patris cælestis secunda memoria. Mercurius vester de cælo delatus in terras, & de terris redit in cælestem, ad perferenda dijs hominibusque magis Iouis patris sui mandata. Iuppiter iste, quem auctoritu vos adoratis. Deus est Cæli: eius inter-nunciij & Legati, sunt Angeli, ut Mercurius Iouis vestri. Vester ille Danaen ad amavit: & noster, Virginem immaculatam. Illum patrem dicitis Dei filius bis nati. Quod figura est veri Dei Filij, qui bis est generatus, primum ut Deus, ab omni æternitate; deinde ut homo, in tempore. Bis non est Ianus vester: & noster Iesus Christus duas habet Naturas, ita inter se distinctas, ut per vnā ambulet inter mortales, per alteram autem in Paradiso imperium exerceat in Angelos. Herculem vos creditis portas inferorum effregisse: & à Iesu hoc potuisse fieri quid est cur non credatis? Herculis viam affirmatis totam fuisse laboriosam, domuisse eum immanissima terræ monstra: Noster Hercules Christianus cælestis descendit ad venenum mortis sanguine suo diluendum dissoluendumque, & ad peccatum è mundo exturbandum. Vester Hercules nostri tantum figura quædam fuit. Vester Apollo, est Medicus noster, Saluator & Sanator. Vester Apollo propter restitutam Hippolyto vitam diuinitate ad tempus priuatus fuit, & terreni Regis bubulcus factus: & noster, ut humano generi, ruinam peccatorum suorum obuito, vitam repararet, relicto Cælo, inter nos habitauit, ex Domino factus subditus & tributarius Augusti ac Herodis. Deu-calion vester, ex historia Diluuij desumptus Phæthontis fabula, ex retrogradatione solis, facta tempore Ezechie: Figmentum de filiis terræ, qui Ossa Olympo, & Pelion Ossa volebant superimponere, tractū est ab ædificio Turris Nimrothi, qui Cælos aggrediebatur conscendere. Quidquid denique Homerus vester, Hesiodus & alij ceteri erunt, ex libris Moysi est haustum. Vos in triuijs vestris Her-mas collocaus, seu ligneas statuas Mercurium referentes, quem deum viarum indigitatis: & nos ibidem Crucem designamus, signum nostræ Redemptionis, ad indicandum, esse eam regionem Christianam. Mille alia exempla ex fabulosis Ethnicorum narrationibus petruerunt, quibus ad salutis suæ cognitionem non raro eos reuocarunt. Ita ut dici non immerito possit, Ethnicorum superstitionem, admirabili quadam Dei providentia, fuisse figuram, imaginem, ideam

& introductionem quandam ad amplectendam veteram Religionem, sine totali omnium immutatione & innovatione (quæ res est plenissima periculi) explicando solam dextræ, & trahendo in mysticum & sanctum sensum id, quod illi intelligebant philosophice & fabulose, ad evertendam illorum idololatriam. Quin nullum à Servatore & redemptore mundi, dum inter homines habitavit, editum est miraculum, quod non Idoli alicuius nomen deleverit. Et quamvis generatim divinitatem suam asserere miraculis voluerit, speciatim tamen eadem adhibuit ad destruendum Imperium Diaboli, quod positum erat in cultu, qui in Idolis suis ipsi deferebatur, & in persona falorum illorum deorum. Ita per nuncium, quod Augulus attulit divæ Virginis, Mercurium relegavit ad inferos, unde prodierat: Apage deorum Legatum, inter-nuncium, & tutorem alipedem. Per miraculum, quod fecit volens nasci ex Virgine, ecce deturbatum Parnassum cum omnibus Musis, Ventis & tempestati imperavit: Abite Boreæ, Aëoli, & quidquid cœlum aut mare turbat. Sicis pedibus in aquarum superficie ambulavit: Discedite Neptuni, Therides, Tritones, & dij Marini. Aquam convertit in vinum: Peristi Bacche. Multiplicavit panes in occurrentem sese Cererem. Cæcis visum restituit, & mulieres peccatrices convertit: Ecce Cupidinem Veneremque extorres Regno suo. Soli Eclipsin induxit in morte sua: En Phœbum & Dianam è catalogo deorum expunctos. Descendit ad inferos, visitavit liberavitque Patres: Perijt nomen Plutonis & Proserpinæ. Si non licet Christianis, ut vos dicitis, mutuari aliquid ab Infidelibus, aut Ethnicis, si non licet mores consuetudinesque illorum usurpare, illico vivemus sine Legibus. Pleraque enim leges nostræ ab illis profectæ sunt, nec sine illorum ope leges sancire potuimus. Iam etiam virtus sepulta erit: Fortissimæ enim & generosissimæ actiones, quas unquam potuisset virtus producere, apud Ethnicos inveniuntur. Quid multa; Deo ipso carebimus: nefas erit vel precari illam, vel adorare, quoniam id Gentiles fecerunt. O delicatam conscientiam Reformatorum, quæ id, quod per se est bonum, iubet repudiare, propterea quod gentes luce Evangelica non illuminatæ id receperint & usurpaverint. Inculcandum est istud denuo vobis, qui à recta Ecclesiæ semita aberrastis: Non enim animadvertis, minime ab Ethnicis nos ceremonias

nostras desumere, sed Ethnicos eas à nobis desumpsisse, nosque easdem ab illis recipere; iustissimo titulo repentes, quod nostrum est, quodque destinatum fuerat alijs vobis, quam ipsorum impietati. Si Ethnicus & Turca convincat Atheum, Deum unum esse, & Catholicus iisdem illis Argumentis utatur ad idem probandum, num propterea minus erit Catholicus, aut minus Orthodoxus? Deus sæpe numero inimicos suos castigat per inimicos suos: hunc imitemur, quantum humana permittit imbecillitas, pugnemus armis horum, iisque oppugnemus arma illorum, ut utrosque viribus Ecclesiæ expugnemus.

HÆRETICOS MULTAS RES SANCTAS ac bonas ex suis Ecclesijs profligare, eo tantum quod eadem à Catholicis cum veneratione usurpentur.

CAPUT IV.

ARGUMENTUM.

- I. Cur novi reformatores quæ apud Catholicos in magna habentur veneratione, imprimis Crucis, oderint ac desententur.
- II. Cur altaria iisdem susulerint.
- III. Nomine Iesu nullum habent honorem.
- IV. Cur dies festos aboluerint: & quo habitu vivantur.
- V. Cur ieiunia ab Ecclesia indicta observare nolint.
- VI. Iisdem in Cœna Domini non Calicibus sed poculis & vitris vivantur.

I. Sed quod tantopere non fastiditis modo discipuli Calvinii, multas actiones Catholicas piæ & sanctas, sed & detestamini, eius rei non hæc est vera ratio, quia haustæ sunt ex Paganismo. Non enim odio eas prosequimini, ut Ethnicas; sed ideo tantum, quia in usu sunt apud Catholicos, & quia notæ sunt veteris Christianismi. Quæso enim, cur pedibus proculcatis cur confingitis venerabilem Crucem, salutem mundi, & fidelium animarum sanctissimam tutelam? Propterea, quia Catholici eam honorant & venerantur, & in Altaribus suis collocant, quod Apostolorum